

PATARA EPİSKOPOSU AZİZ ŞEHİT METODİOS HAKKINDA VAAZ

(20 Haziran)

20 Haziran'da Ortodoks Kilisemiz, Başepiskopos Aziz Nikolaos'un doğum yeri olarak da bilinen Likya bölgesinin Patara şehrin Episkoposu olan Aziz Metodios'u saygıyla anıyor. Aziz Metodios, Hristiyanlara Roma imparatorları tarafından uygulanan son büyük zulüm sırasında, Aziz Nikolas'tan önce yaşadı.

Ona Tanrı tarafından nadir manevi ve zihinsel hediyeler verilmişti. O dönemin insanlarında az rastlanan felsefe ve teoloji bilgisine sahipti. Dikkate değer dinsel çalışmalarıyla Hristiyan topluluğuna güç ve manevi destek vererek Ortodoks doktrinlerini savundu. Hararetli imanı, çocukluğundan beri ilahi ibadete bilinçli olarak katılması, şiir ve güzel metinler yazma yeteneği, Ortodoks Kilisesinin Doktrinlerini savunma azmiyle birleştiğinde onu kilisenin ilk zamanlarındaki en önemli teolojik ve dini figürlerden biri yapar.

Aziz Metodios, Patara Episkoposu seçildiğinde, kendisine En Yüksek Episkopos olan Rabbimiz İsa Mesih tarafından emanet edilen ruhların bakımını gayretle üstlendi. İlham veren vaazları ve kutsal yaşantısıyla, sürüsünün eğitime ve ruhsal beslenmesine her şeyi verdi. Sadece kendi Episkoposluk Bölgesi'nin sınırları içerisinde kalmadı; inancımızı yanlış öğretilerden veya sapkınlıklardan korumak için çağırıldığı her yere gitti. Ortodoksluk Savunmasındaki bu vaaz misyonu Pamfilya tarafına bile ulaşmış gibi görünüyor. Bunun için ismi, bazı yazılarda (hatalı olarak) Side Episkopos'u olarak geçiyor.

Etkileyici faaliyetleri, 4. yüzyılın başlarında hala Hristiyanlara zulmeden Roma makamlarına ulaştı. Onlar için Patara Episkoposu Roma'nın bir düşmanıydı ve bu yüzden infazını emrettiler.

Aziz Metodios'un şehitliğinden sadece başının kesildiğini ve sonuna kadar imanını koruduğunu biliyoruz, diğer ayrıntılar günümüze kadar ulaşmamıştır. Dolayısıyla hem Başepiskopos hem din şehidi olarak anılıyor. Bunun MS 310 yılı civarında gerçekleştiği söyleniyor.

Aziz Metodios'un birçok yararlı öğretisinden bugün bile ilgimizi geçen iki tanesini seçebiliriz. Birincisi, modern zamanlarda kolayca gözden çıkarılan saflık ve bekaretin değeridir. Bu temayı tamamıyla günümüze ulaşan eserlerinden birinde Platon'un Sempozyumu'ndan ilham alınan bir diyalog şeklinde araştırıyor ve "On Bakirenin Sempozyumu" (Ziyafet) ya da "Bekaret hakkında" başlığını taşıyor.

“Erdem” adlı bakirenin yönettiği bu sembozyumda 10 bakire arasında bir diyalog geçiyor. Bu diyalogda geçen herşey semboliktir. İşte diyaloglarda bulabileceğimiz paklık hakkında birkaç görüş:

Bakirelik/paklık semavi bir erdemdir. İnsanı zevalsizliğe ve bâkir olanların başı olan Mesih'e kılavuzlar.

Yunancada bakirelik/paklık kelimesi aynı zamanda “Tanrı’nın yanında yaşamak” anlamına gelir.

Aziz Metodios, aynı zamanda paklığın sadece cinsel kısıtlama değil, tüm kötülüklerden kaçınmak olduğunu da belirtir. Ona göre ağzınızı, gözlerinizi, kulaklarınızı, ellerinizi veya kalbinizi saf tutmazken fiziksel cinsellikten vazgeçmek ya da kibir ve öfkenin tutunmasına izin vermek alay konusudur.

Aziz Metodios bekareti övmesinin yanında Kutsal Evliliğin mükemmelliğe ulaşmak için bir araç olabileceğini beyan eder. Bakireliği bala benzetir, ancak balın diğer şeylerden daha tatlı ve daha hoş olmasına rağmen, bu her şeyin acı olduğu anlamına gelmez. Hristiyan bir çiftin ilişkisindeki saflık, karşılıklı sevgi, birlik ve yaşam boyu birliktelik sağlar.

Sadece teologları değil felsefecileri de (Platon'dan günümüze) meşgul eden bir diğer konu kötülüğün kökenidir. Kötülük, dünyada çok acı çekmenin kaynağıdır, ancak Aziz Metodios bize Yüce Tanrı'nın kötülük yaratmadığını hatırlatır. Kutsal Yazılar'da dediği gibi, Tanrı'nın yarattığı her şey iyiydi: “Sonra Tanrı yaptığı her şeyi gördü ve gerçekten de çok iyiydi” (Yaratılış 1:31).

Kötülük, Tanrı tarafından başlangıçta iyi bir melek olarak yaratılan Lüsifer'in hür iradesini kötüye kullanması ile dünyaya geldi. Ne yazık ki Tanrı'ya sırtını döndü, yanında emrine ait olan tüm melekleri de getirdi. Bu olay, meleklerin kendilerini Tanrı'ya ve tüm eserlerine karşı koyan kötü ruhlar olmalarına neden oldu.

Adem ve Havva'yı kıskanan Şeytan, Cennete nüfuz etti ve kurnazlığı sayesinde onları da Tanrı'yı reddetmeye ikna etti. Bunu yapmayı seçtiler ve bu eylemin sonucu, kötülüğün sadece insan ırkına değil tüm dünyaya yayılmasıydı. Havari Aziz Pavlus, Adem ve Havva'nın düşüşünden gelen bu kötülüğün meyvesini şöyle tarif eder: "Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz" (Romalılar 8:22).

Kardeşlerim, Aziz Metodios'un öğretilerini okuyarak, paklığın hem fiziksel hem de zihinsel olarak bizim için ne kadar faydalı

olduđunu dűşűnelim. Bizi űzgűr bırakarak Tanrı'nın bize verdiđi hűr iradeyi kullanmada bűyűk sorumluluđumuz vardır. Bu aynı zamanda kararlarımızın sonuđlarından bizim sorumlu olduđumuz anlamına gelir. Mesih'i sadakatle benimsemeye karar verdiđimizde, iyiyi seđerken, hem burada hem de ebedi hayatta sonsuz mutluluđa sahip olacađımız kesindir.

Rab, Kutsal Őehit Aziz Metodios'un Őefaatleriyle, her zaman kararlarımız ve eylemlerimizde bize rehberlik etsin, bűylece dođru seđerimleri yapabilelim. Amin.